

Mirador Roc de la Lluna. Foto A. Garcia.

tuari de Falgars, al fons el Pedraforca i a la dreta, la serra del Cadí Moixeró, el Puigllançada i més al nord el Puigmal. Reculem per les mateixes escales i agafem una pista que seguirem durant uns 10 minuts fins a trobar un corriol a l'esquerra, amb marques grogues, passant per sota del Roc del Joc fins arribar a una esplanada decorada amb uns faigs centenaris i volta-da d'un paisatge rocallós blanquinós, realment una zona molt atractiva, digna per perdre's uns moments, aquells moments que sempre es perden en qualsevol sortida i que són els que més recordem.

Continuem seguint les marques grogues, creuem el prat Gespador, indret on es pot trobar la flor de neu, planta protegida. Seguint el corriol, molt planer, creuem la baga de Corró, amb extensos boscos de pins i alguns faigs, entre plans arbrats, fins arribar a l'altiplà culminant del Catllaràs. Som al Roc del Catllaràs (1.700m), gran roca d'una extraordinària blancor deguda a la seva composició calcària. Cruïlla de corriols, camins i pistes que hi puguen des de tots els indrets. Aprofitem per descansar una estona i dinar.

Prenem una pista en direcció al Pla de la Clusa on ens trobarem el sender GR4 que a partir d'aquí seguirem. Ja fent la tornada, fem un fort descens fins la collada de Falgars, passem a prop del santuari de Santa Maria de Falgars en direcció al turó de les Creus, agafant un corriol a la dreta baixem per la cresta dels cingles de Vilardell i arribem a la Pobla de Lillet. L'excursió per la Serra del Catllaràs segueix uns indrets molt feréstecs i d'una extraordinària bellesa que es podria qualificar d'autèntic parc natural.

Alfons Garcia

17 de maig **Sant Sebastià de Montmajor Castell de Gallifa**

Des de Caldes de Montbui s'agafa la carretera fins a Sant Sebastià de Montmajor. Allà deixem els cotxes per començar a caminar. Seguint el PR-9, ens endinsem en un bosc, fins a trobar una pista que seguirem, fins a uns camps de conreu, on travessem el riu. Ens

aturem en un saltant d'aigua amb un gorg preciós, que si no fos per què el sol no hi toca, de bona gana ens hi quedaríem. Les granotes ens acompanyen amb la seva musiqueta.

Tornem a endinsar-nos fins a tornar a trobar la pista, passem pel costat del mas de la Vila i la del Patriarca, i per l'ermita de la Mare de Déu del Grau. Al cap d'una estona deixem el PR-9 i agafem el GR-5 que seguirem un tram, perquè el nostre objectiu és el castell de Gallifa. Arribem al cim i fem parada i fonda, per assaborir el bonic paisatge que es veu des de d'allà dalt.

Sota els nostres peus, el poble de Gallifa que sembla estar a punt perquè els pintors el plasmin a les seves teles, la muntanya de Sant Sadurní davant i els camps que estan d'un verd viu.

Dalt del turó trobem l'església de Santa Maria del Castell, documentada el 1060, que tingué atribucions de parròquia fins al 1806. S'hi pot veure una talla recent de la Mare de Déu de l'Ecologia. També hi ha restes del castell. Les primeres notícies són del 999 i que pertenyia a la casa comtal de Barcelona.

Tornem a Sant Sebastià, tot fent una dreuera.

Rosa Illa

4 de maig **Sant Julià de Freixens Gisclareny - Estret de Llúria**

L'excursió comença a Sant Julià de Freixens o de Vallcebre, una església romànica del segle XI, molt modificada en l'estructura primitiva, situada a 945 metres d'altitud.

Tot i que el dia no promet gaire, perquè tot és molt emboirat i el temps insegur, iniciem camí travessant la petita vall on es troba aquesta esglesiola. Ben aviat ens endinsem en un bosc d'alzines, que només deixarem una estona per saltar el Torrent de Can Solà i grimpar una mica per una esquena rocallosa que flanquegem diagonalment tot pujant fins a trobar el corriol, que cada vegada es fa més difícil de seguir perquè els esbarzers i altres bardisses se n'han apoderat, fins al punt que l'hem de deixar, tirar un tros pel dret i fer cap a la pista forestal, que hauríem trobat més endavant. És aquest un bon punt per esmorzar, sense deixar de mirar-nos, tot sovint, de cua d'ull, el cel cada cop més negre. Després d'encara no un parell de quilòmetres de pista, encarem un caminó que en una ràpida davallada ens mena al riu Saldes, el travessarem per una vella resclosa fora de servei des de qui sap quan, però ara ens serveix de passera, just en l'aiguabarreig d'aquest riu Saldes amb el torrent de Vilella, torrent que ens farà de camí uns metres per un estret congost. Aquest és un dels indrets més encantadors de l'itinerari.

Comença a plovisquejar en arribar a l'antic Molí Vell, que avui, i després d'estar mig enrunat, han reconstruït com a segona residència.

Ara un camí planer sempre vorejant el torrent de